

סמל צור (מנצור) יוסף
2049960

בן ציפורה ודוד

נולד ב- כ"ב تمוז תש"י 7.7.1950

התגייס לצה"ל ב- 1968

שרת בגדוד "הبوكעים הראשון" (51)

נהל ב- כ"ב تمוז תש"ל 25.7.1970

בעת מילוי תפקידו.

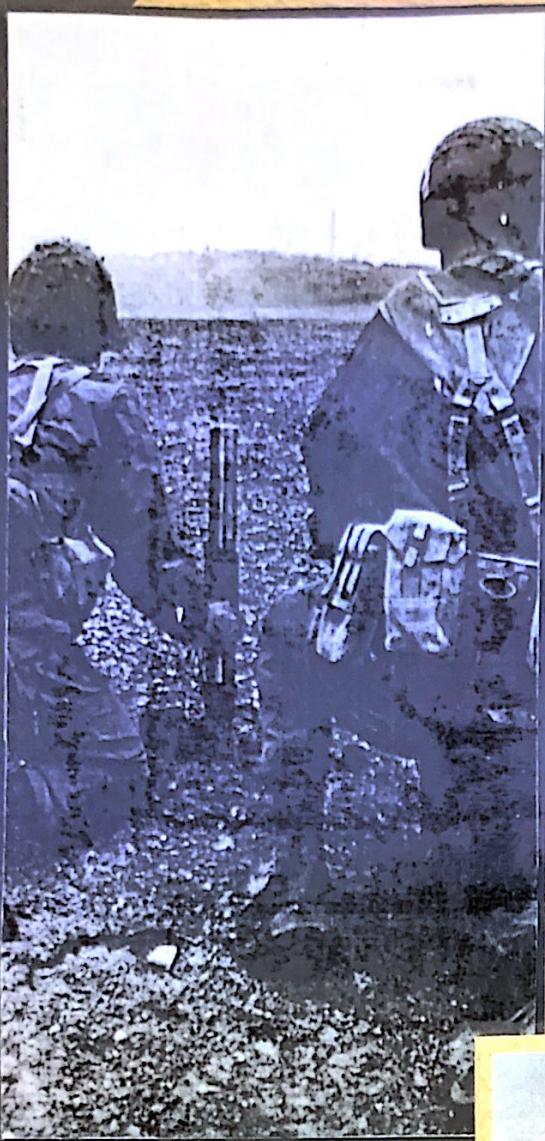
צור (מנצור), יוסף ("יוסי")

בן דוד וצפורה. נולד ביום כ"ב בחמוץ תש"י (7.7.1950) בראשון-לציון ולמד בכיה"ס ויתקין ובבית-הספר התיכון "אריאל" בראשון-לציון. חכונתיו הבלתיוות כיויתר היו אהבת האדם וענוותנותו ומילדותו היה חבר לכל אדם וניסה להבין ולעורר לוולת בשעת מצוקה או כשותף לשמהה. בילדותו היה פעיל בתנועת הנוער "העובד והלומד" והצטיין בנכונותו להחנדך לכל פועל. היה ספורטאי מעולח ונרגש לשחק בעקר בכדורגל ובכדורסל. הוא היה טוב לשחות וכשהיה בן 15 הצל שלווה מחבריו מטבחה. יוסי היה בעל אישיות קורנת טוב-לב. השהייה במחיצתו הייתה חוויה של בידור ושמחה חיים ולא פלא שהמיד היה מוקף בבני משפחה וידידים רבים שבקו את קרבתו. הוא האziel משלוותו ומטוב לבו על הכל. יוסי היה מסור ונאמן לשני אחיו ולהוריו, שבתו בו ושאבו עידוד מאישותו המקסימה. יפה מראה וגובה-קומה היה, אדיב ואציל-נפש ואדם למותת.

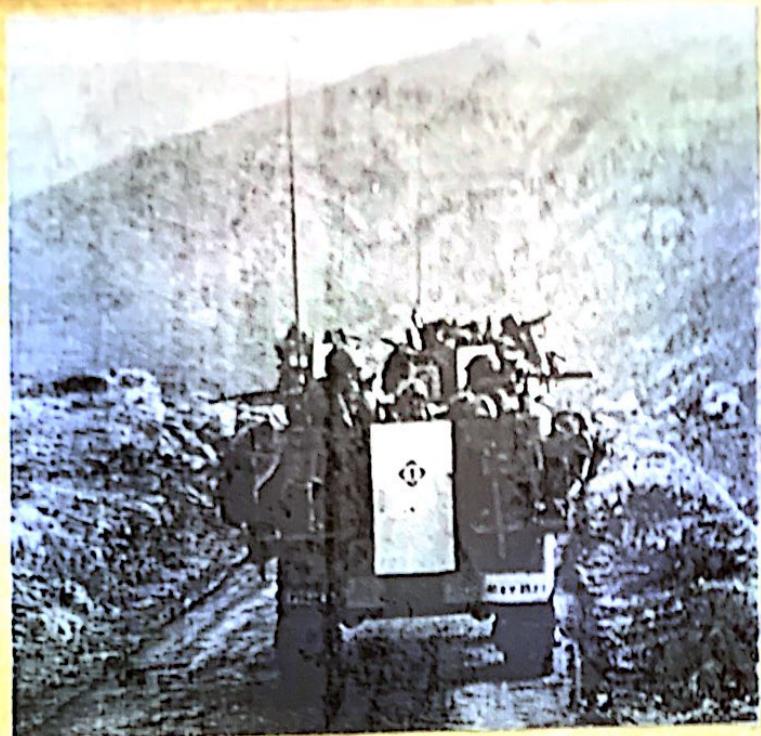
יוסי גויס לצה"ל ב-1968, סיים את הטירונאות כחניך מצטיין ואחרי כן סיים קורס מ"כים. בתקופת שירותו השתתף בהצטיינות במשימות מבצעיות מעבר לקו-האויב וbaraץ, הוא הצטיין בכל תפקידו ביחידת, הן בפיקוד על חייליו והן בתפקידו כסמל חבלה. ביום כ"ב בחמוץ תש"ל (25.7.1970), נפטר סמל יוסף מפצעים, שנפגעו ביום קודם מפגיעה בזוקה ברמת-הגולן והובא למנוחת-עלמים בבית-הקבורות בראשון-לציון.

שחקני קבוצת הכדורגל של "הפועל" רמת-אליהו, שיווי היה חבר בה, קראו את שם קבוצתם קבוצת הפועל "יוסף" להנצחת זכרו; חדר-טבע בכית-הספר היהודי בו למד נקרא על שמו "חדר-יוסוף".

באיימוניים

בפועל מבצעית

טקס סוף מסלול

מרכז הרידב ל"קן ברילב" (1968-1970)

כאמור, השתלטו לוחמי נולוי על רכס יבל רוס מஸנורת מבצע "פלצ'ר" ב-3 בדצמבר 1969. הרכס התלול וסלעי הקונה שליטה טויה באש ובצפייה על "ארץ המחלבים" (ה"פתחליד"), מנהר החצמאי כמערב ועד העיירה החזאית בצפון. ב-9 באוגוסט 1970 נפל סן דב ורודברג זיל, מפקד פלונה בנדור "נדען", תוך נסיך לחין פצוע על רכס יבל רוס. מאו כויה נבל רוס על שמו "הר דב".
הייתה זו תקופה של פעילות מבצעית עונפה לא רק לאורך נבול הלבנון, רכס הר דב ומוצבי החרמון; חיליל נולוי ביצעו "תעסוקה מבצעית" ריבט"ש" נס ברמת הגולן, ברצועת עזה וב"קן ברילב". ברצועה עזה נטו חלק חיליל נולוי (לוחמי הנגדים בתחופה קבועה) במאבק נגד המחלבים, בסריקות ובמרדף אחר מבצעי פעולות הטרוור (1971-1969). בניות התעללה, ב"קן ברילב" השתתפו לוחמי החטיבה ב"מלחת ההתש"ה" נגד האויב המצרי (1968-1970) בעיקר על ידי אחותה "גירזה הצפונית", גירות קנטרה-בלואה.

יוסי

חיאק בן יקר נקפטת ואתך בשיא פריחתך
מלא שאיפות ותקות - גבר להפליא חיל שלנו,
אמץ ואיתן הייתה ברוחך,
אסוף אהבה וחערצת מכל חסובבים אותך.

"שםך היה בפי כל"
אדיבותך ונדיות לבך,
פשתו למרחקים
عزيزתך לזרת הייתה החלק החשוב ביותר בחיים.

מעולם לא שבענו לחזות בפניך חמימות ומרגשיות,
היה לך כוח נפשי עצום - ובלבך מעין של שלווה
שממנו שאב כל נצרך.
אך אנו, שתלאות החיים היו מנתן חלכנו,
"התחרפנו תחת כנפיך החמים והתחזקנו בך".

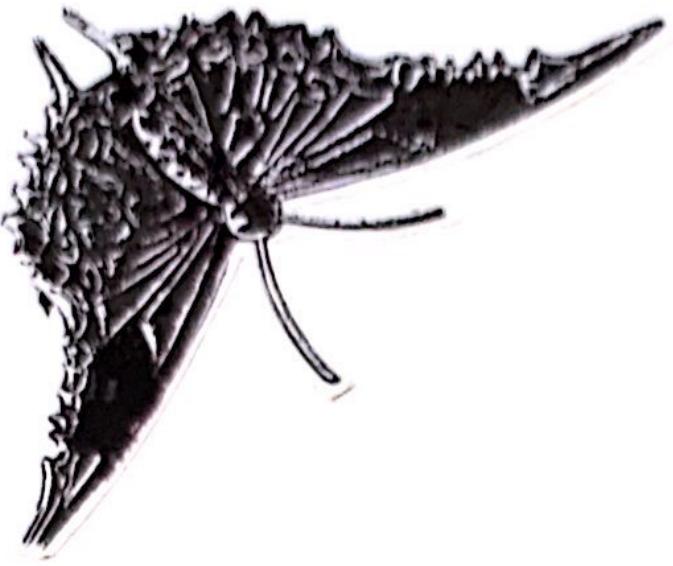
אחיך, שהיית להם מקור גאותה,
כמה מסירות ואהבה הענקת להם..."
כוואב את כאבם ומואשר באושרים
ובלא יודיען, הקרן עליהם - כמו על כולנו.
מאישיותך האצילה והטבעת בנו את חותמך הטוב.

הנה התגנית, ובחיל קרבך בחרת,
כדברי מפקדיך - השתתפות והצטיינות במשימות מבצעיות קשות
מעבר לקווי האויב ובשתחנו,
הן כסמל מחלוקת וחן כחבלן מעולה
והכינויים "יוסי היה אחד הגיבורים של צה"ל"
או "את אותן הגבורות נשאה לבך"
ולאיש לא סיפרת - גם לא לחבריך -
שציפו לבואך, כדי להתקבץ סביבך
בחדר הקטן בחופשوتיך
ולשםוע את בדיחותיך ודביך המרנינים...

עתה יוסי, השארת אותנו תורדים באפליה,
לאחר שכבה האור שפיזרת עליינו,
לא נראה עוד את דמותך האצילה והמקירה...
בלכתך, לחתת עמק את השלווה, האומץ והכוח שהענקת לנו,
אך "חשארת ירושה גדולה של זרך חיים נעה לכל מעיריך ואוהבך"
זכך ינחה את דרכנו לעד.

הייד

חוֹרִיךׁ וְאַחֲרֵיךׁ

סמל יוסף צור (מנצור)
בנם של צפורה ודודו.

נולד : ב- 50.7.1950 ברמת-אליהו בראשון לציון.
התגasis לצה"ל : ב- 8.5.1968 ליחידה קרבית.
נפל : ב- 25.7.1970 בעיון-זיוון ברמת הגולן.

משחר נעוריו הצטיין בטוב לב, הומור ואצלות נפש, נפש עדינה וחזקת שפה בה כדי להזכיר על כולנו.
להזכיר מה... אור ושלווה ואהבת הזולות וכוח ושמחה חיים. כל רגע במחיצתו הייתה חוויה בלתי נשכח, لكن חבריו ומעריציו היו מגוונים ורבים, כגדל ליבו
שהיה מעין נושא.
בחיל וכמפקד הצטיין בקשר גופני מעולה, קור רוח ואומץ רב, השתתף בפעולות
מציאות בגבולות ארצנו ומעבר להם.
וכדברי מפקדיו: "יוסי היה חייל בכל רמ"ח איבריו, דמותו השקתה, חיוכו
הביביני וגופו המוצק היו נסכים בכל לוחם ולוחם בטחון כי אחורי אפשר לлечט,
יוסי היה לוחם שעלה ברכיו יחונכו הלוחמים הצעירים".

נפל בקרב עם מחבלים ברמת הגולן.

קבן זהגנַה ליאָרָאַל
2919 אַמְּרִיךְ דָּבָר
בָּאָמֵן וְאָמֵן
66 אַוְבוֹסֶן

β 21314 210 204996
11 75504 1034 215

עורך והזכיר לפגישך בזאת שום דבר לא יתגשם בזאת אל ובמוגרתו הלאוותם בשורוות "గראלגי", ערך חזקתו מבעל פוטו כי טסוויל אותו ואל בהצלחו מרוכח להקלת גלחיות וזה פהלו...

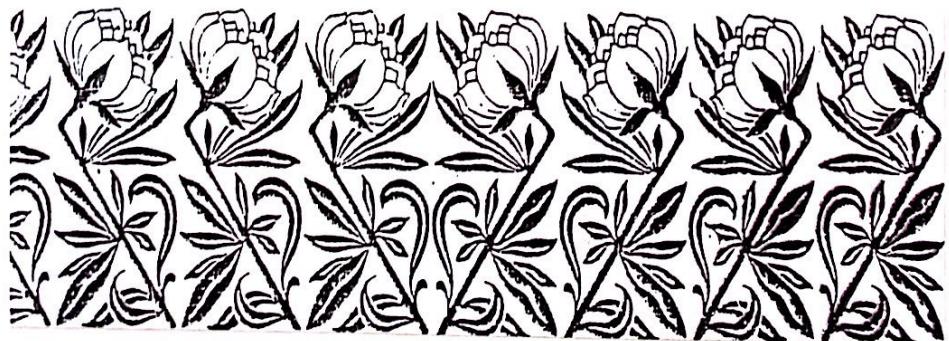
גסמה לרואהך נטען הוא כויל נאזר מיחסוות החשיבות, ולראוון
כמאנזיך לדוד מלחותה שאות חיטויו, זכרו זה פטורה גודדי גולדי בטענות
אוונבות, אך קדימות ובחוללות.

אָוֶן אַלְמָנָה וְרָמָה

אזר נפילתו של יוסף -

צפון רמת הגולן

איך זה שאינו עמנו
בן יקר, חיל שלנו -
חמומים ומוזעזעים עמננו
בשענו הידיעה הפתאומית שנפלת -
איך זה, שאינו עמנו....

מאז הכנסך לזכה"ל - (ממפקדיך שמננו שמעך)
התנדבת תמיד למשימות הקשות ביותר
יוסי בתעלה, ברמה ובבקעה
ולא נרתעת מתקף מפרק
"מה גיבור וענו היית"....

פרשת חייך הוכחה לנו
מה אכזרית ומרה היא המציגות -
בן יקר ומסור להורייך ולמשפחה הייתה -
הוא יוסי, הידוע אי-פעם
"מה רבים הם חבריך ומעריציך"....

בן עשרים, בשיא פריחתו שעדרות...
היעדרותך מעינינו שרוויה בחלום,
ראשנו נרכין ליד קברך הרענן
וזכרך לא ימוש מלבנו לעד.

ת.ג.צ.ב.ה.

חבריך ומוקרי זכרך

יוסליה - כי איןנו...

שעיר תלתלים מגודל על ראשו היה
גבר להפליא - חסן כללה
זהו יוסליה, לא ישוב עוד
לא, הוא לא ישוב עוד.

בדמעה חזית, איך שלא נראה את יוסליה
על כך בדמות שליש - בכיתוי
אותו הגבר מגוזת התעללה, הרמה והבקעה
לא נראה אותושוב - כאבתי.

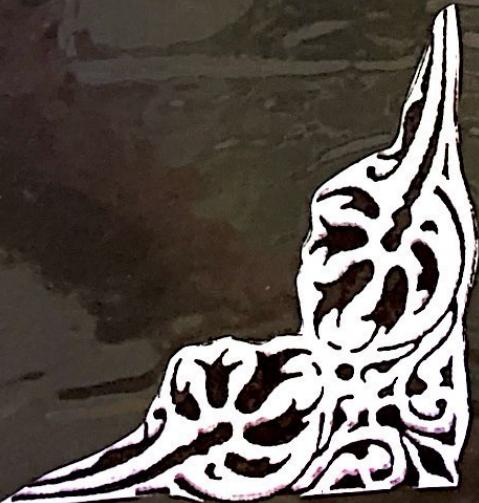
אליהם, אליהם! "למה זה, ככה זה - הlk
לו יוסליה".

איך אפשר שלא לזכור את יוסליה
הלא הוא בן פורת -
איך אפשר לשכוח שחוק ודבר יוסליה
הלא הוא בן - שיחה.

לא לא לא אשכח את ימי הגורל
בבם אני ואתה היינו בעמדת גוזת התעללה
שרים את "אל תדאג" - אתה כבר לא.
יוסליה, יוסליה למה הלבת ולא ארך עוד!!!

אליהם, אליהם! "למה זה, ככה זה - הlk
לו יוסליה".

שיר זה נכתב ע"י דוד זהר, חברו של יוסי לשק,
"יօתו הגבר שישב עמי 3 וחצי חודשים על גוזת התעללה...
(הכרתני את יוסי היטט)... ואת מה שהיא לכתוב על
נכתב בשיר -
לבבי כאב ועיני מלאות דמעות!!!!"

סמל מנצור יוסף - אדם, מפקד ורע

מילים מספר אלו על יוסף ז"ל, כאדם, מפקד ורע אינם בבחינת הפסד, ברצונו לתאר את יוסף ז"ל כפי שהיה בינו לביןו וכפי שנשאר חרות בזיכרונו.

כאדם: יוסף היה הגון וישראל בדרכו ומעשיו, השķיף על העולם בבחינת "כלו טוב" שאף לראות ולקלוט רק את הטוב שבcheinיו.

במפקד: יוסף מילא בעצמו מה שדרש מחייבי, תמיד דרש את ביצוע הוראותיו על הצד הטוב ביותר ומאידך- זכר תמיד שחיליו הינם יצרי אונש ועלולים לשגנות ולהתעיר, שהם בעלי מאווים משליהם, יחסו ההגון והקפודו על ביצוע הוראותיו יצרו בקירבונו הרגשת אמון וביתחון בפקיד.

ברע: יוסף היה הרוח החיים, בחברות המפקדים של הפלוגה. חיוכו, החומר, החיק-чик שלו, רוח הצוות, הם ששמרו על מורל הסגל וחיליו. לעוזר- תמיד היה מוצא זמן פניו, אף שהוא גזל משעת המנוחה שלו. עדין ממאנים את להאמין באמנת המרה, אנו מפקדים וחילילים מHALCOMS כאלו יוסף עוד איתנו, מעלים זיכרונות, מרגעים הזוכרים היטיב, מחוויות משותפות שעברנו, הן תחת אש והן בזמן רגעה. עקב סיבות ממציאות נוצר מאיתנו, חברי ומפקדי לוותנו בדרך האחורה, אך כולנו כואבים ואבלים, לצד המשפטה בראש מרכן.

למשפחה: אתם שככלתם בן אהוב, ואני שככלנו מפקד וחבר ומצווים אנו לעמוד前面כם אחד אתם לМОל מציאות היום-יום ולהמשיך באותו דרך בה הילך יוסף ובאותה צורה בה היה יוסף רוץ שנמשיך.

חיליל וסגל פלוגה ג'.

והכי היא האמת הנוראה כ"כ
שכאשר אתה נושט לרווחה
מיישחו אחר נאנח
האחד יזכה גם למחר
השני ישאר באטמול
שם - שלך אינו מוכר
לאחר הוא הכל
מיישחו מודה לאל
ומיישחו פורץ בקריאות שבר
אחד נולד מחדש
השני מוביל אל הקבר
כמו בלוטו דמים נפלטים השמות
בדור ועוד בדור ועוד מטען ועוד דמעות
ואתה מתפלל לא להכיר
ואתה מתחנן לא לזכות
וain שווינו באבל
וain סימטריה במכות
הכל הכאב ממשיך
הפרט الآخر נגמר
ככה עבשו בהווה
ככה היה בעבר
רגע אתה קיים
ועוד רגע אתה איננו
ככה הם חיינו
וככה הוא מותנו.

